

Kiki Jaski

Sjakie en Jopie

● op voorleesavontuur ●

Met illustraties van Madeleine van der Raad

Uitgeverij Leopold | Amsterdam

Eerste druk 2021

Copyright tekst © Kiki Jaski 2021

Copyright illustraties © Madeleine van der Raad 2021

Copyright liedjes © Jan Groenteman & JW Roy 2021

Vormgeving Studio Bos

Uitgeverij Leopold, Amsterdam | www.leopold.nl

NUR 272 | ISBN 978 90 258 8121 4

www.kinderboeken.nl

Inhoud

Op de Van Tienenweg 8

Insecten zoeken 12 • Hondjes 16

Prut met peertjes 19 • Nummer 1 23

Tof vuil 27 • Woorden 31 • Een uitnodiging 37

Roodkapje 44 • Baby 47 • Een boom in je buik 50

Ijs voor de hele straat 54 • Kikkervisjes 60

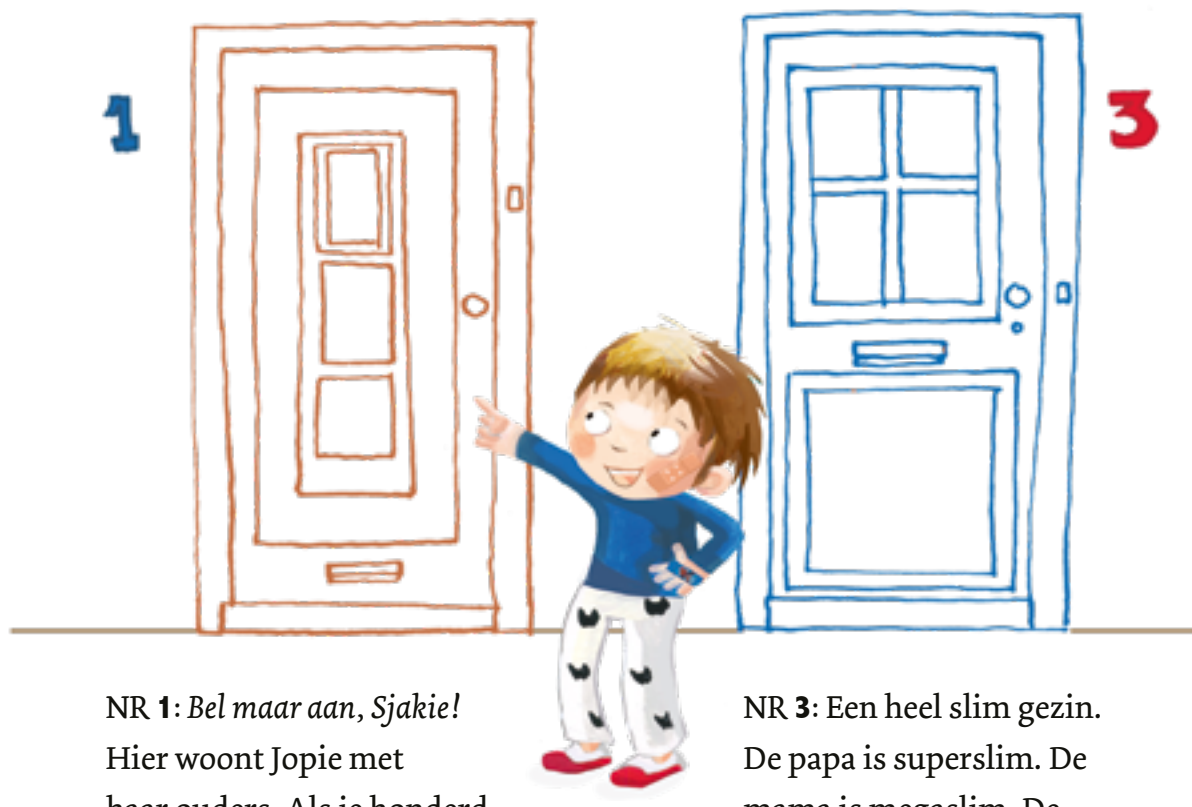
Blote billen 64 • Slim 68

Volle maan 72

● Op de Van Tienenweg

- 8 Welkom bij Sjakie & Jopie, op de Van Tienenweg.
Jopie woont op nummer 1. Sjakie woont op nummer 9. Negen plus één maakt tien. De Van Tienenweg dus. Dat is een heel bijzondere straat.

NR 1: *Bel maar aan, Sjakie!*
Hier woont Jopie met haar ouders. Als je honderd meisjes een hardlooptwedstrijd laat doen, herken je Jopie meteen. Als Jopie rent, is ze net een paardje. Ren, galop, ren, galop! Jopie heeft twee grote halfbroers, één grote halfzus én een bos met vrolijke krullen.

NR 3: Een heel slim gezin.
De papa is superslim. De mama is megaslim. De oudste dochter is echt slimmer dan slim en de jongste dochter is een bolleboos. Dat betekent dat je heel slim bent.

NR 5: Buurvrouw Els.

Ze draagt een grote bril en daarboven zie je haar zwarte borstelige haren. Je ziet altijd hoe ze heeft geslapen, want aan die kant zijn haar haren plat.

Buurvrouw Els praat met iedereen en dat doet ze heel grappig. Ze komt vaak niet op woorden en gaat dan het hele alfabet langs om de juiste beginletter te vinden. 'Willen jullie...? A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K... Koek!' Ze heeft veel pech gehad in het leven, daarom praat ze zo.

NR 7: (Boze) buurman Rob.

Boos staat tussen haakjes, omdat Sjakie en Jopie dat niet hardop mogen zeggen van hun ouders. Rob is niet boos maar verdrietig, zeggen ze.

9

Zijn vrouw is dood. En dat vindt hij heel moeilijk. Daarom vertelt hij altijd wat je fout doet. Of wat je moet opruimen. Lief zijn tegen buurman Rob!

NR **9**: *Bel maar aan, Jopie!*

Hier woont Sjakie. Samen met zijn ouders en zijn grote zus.

In de vakantie is er altijd hoog bezoek. Dan komen zijn twee halfbroers uit Denemarken logeren.

Sjakie heeft altijd minstens één pleister op zijn lichaam. Hij kan onhandig zijn, maar als er muziek klinkt, danst hij. Hij kan heel goed met zijn billen schudden!

NR 11: Ssst. Zachtjes praten nu. In dit huis woont Siebe. Siebe is net zo oud als Sjakie en Jopie. Je ziet hem alleen niet veel, want hij rent altijd! Zo snel! Siebe is kampioen wegrennen. Hij rent weg, omdat hij vaak bang is. Pssst! En weg is Siebe.

NR 13: Twee vrouwen die trouwen. Maar hun namen weten we niet. Ze zwaaien altijd als ze langslopen en ze hebben een vijver. Een vijver waar vissen uit verdwijnen. Daar heeft de kat van Sjakie iets mee te maken, maar dat durven we ze niet te vertellen.

● Hondjes

- 16 Sjakie en Jopie kruipen door het huis. Vandaag zijn ze twee hondjes. Ze spelen met een bal.
Jopie heeft de bal tussen haar tanden en gromt.
Sjakie piept. Hij wil ook met de bal.
Dan wisselen ze. Nu mag Sjakie grommen.
De hondjes zijn er moe van. Ze willen even slapen. Op de bank, met een dekentje. De mama van Jopie moet ze over hun kopjes aaien.
‘Zullen we de hele dag hondjes blijven?’ fluistert Jopie onder de deken tegen Sjakie.
Sjakie knikt. Hij vindt dat een heel goed plan. ‘Waf!’
‘Sjakie en Jopie, we gaan een broodje eten, komen jullie aan tafel?’
De papa van Jopie heeft een theepot in zijn hand en kijkt vragend naar de bank.
Sjakie en Jopie trekken de deken nog verder over hun hoofd.
‘Wij willen niet aan tafel, toch?’ fluistert Jopie.
‘Nee, honden eten uit een bakje, op de grond,’ zegt Sjakie.
Hij kruipt onder de deken vandaan en springt van de bank.
Hij heeft zijn tong uit zijn mond gestoken en wiebelt met zijn billen. Dat noem je kwispelen.
Jopie kruipt achter hem aan. Trots kijkt ze naar haar moeder en kwispelt ook.
Wanneer ze in de keuken zijn, blijven ze zitten. ‘Waf, waf, waf!’
‘Willen jullie daar eten?’ vraagt Jopies mama lachend.
‘WAF!’ antwoorden de hondjes in koor.
‘Nou goed dan, voor deze ene keer.’

De mama van Jopie snijdt voor allebei een boterham met pindakaas in stukjes en zet de bordjes op de grond. Mét twee bakjes melk.

Eten en drinken zonder handen is echt lastig.

17

‘Prrrrfft!’

Ze proesten het uit als Sjakie de melk in zijn neus krijgt.

De papa van Jopie gooit vanaf de eettafel plakjes kaas naar de hondjes. Net echt.

Als alle buikjes gevuld zijn, dweilt Jopies moeder de keukenvloer.

De hondjes spelen weer met de bal, totdat Jopie ineens roept:

‘Ik moet poepen!’

‘Kom maar, meisje,’ zegt de papa van Jopie en met een grote glimlach tilt hij haar op. Maar in plaats van de wc-deur trekt hij de buitendeur open.

Hij zet Jopie midden in de voortuin en trekt haar broek naar beneden.

‘Poepen maar dame, ik haal even een boterhamzakje. Voor je drol. Dan mag je straks met het zakje in je bek naar de hondenpoepprullenbak lopen, brave meid.’

Sjachie kijkt op zijn hondenpootjes vanuit de deuropening met grote ogen toe.

De buurvrouwen van nummer 13 lopen langs.

‘Goedemid-’ Maar ze maken hun zin niet af als ze Jopie zien staan en lopen grinnikend door.

Jopies wangen worden rood.

‘Papa, dat is niet grappig! Ik ben nu geen hond,’ roept ze.

Haar vader komt weer naar buiten.

Vrolijk wappert hij met een boterhamzakje boven zijn hoofd.

Maar Jopie rent met haar broek op de enkels langs hem terug naar binnen en gooit met een zwaai de deur dicht.

BAM!

Daar staat papa, in de voortuin.

‘Jopie, doe open. Het was maar een grapje. Jopie, doe niet zo flauw! Jopie!’

En wat zegt Jopie, vanachter de voordeur, door de brievenbus?

‘GRRRRR... WAF!’

● Prut met peertjes

19

Jopie bonst op de voordeur van nummer 9. ‘Sjachie! Sjachie!’
Sjachie doet open, de zon schijnt fel naar binnen. Hij knijpt zijn
ogen tot spleetjes. ‘Wat is er?!’ vraagt hij.

‘Zullen we prut met peertjes maken?’

‘Peertjes?’ vraagt Sjachie verbaasd.

‘Prut met peertjes! Buurvrouw Els is vandaag jarig. En dat zegt ze
toch altijd? Prut met peertjes!’

Jopie heeft een grote glimlach op haar gezicht. Ze begint er zelfs
bij te springen en nu ziet Sjachie de grote glazen kom die ze in haar
handen heeft.

Jopie heeft gelijk. Buurvrouw Els heeft het vaak over prut met
peertjes. Vooral wanneer ze iets stom vindt. Begint het te regenen?
Prut met peertjes. Is ze een boodschap vergeten? Prut met
peertjes. Laat ze haar sleutels vallen? Prut met peertjes!

‘Wat een goed idee!’ zegt Sjachie. ‘Maar wat heb je eigenlijk nodig
voor prut met peertjes?’

‘Peertjes natuurlijk!’ roept Jopie.

Sjachie en Jopie lopen naar de keuken. Ja hoor! In de fruitschaal
liggen drie groene peren. Die gaan in de kom!

Maar nu... Prut...

‘Mama?’ roept Sjachie. ‘Wat is prut?’

‘Prut? Waarom wil je dat weten?’ roept zijn mama van boven.

‘Gewoon, wat is het?’

‘Hmm, ik weet het niet precies, prut is meestal iets viezigs.

Modder, slijm, als het maar plakt!’

Sjachie en Jopie kijken elkaar met grote ogen aan.

Yes! Precies waar ze van houden.

Sjakie trekt de koelkast open. Jopie wijst naar een pak yoghurt.
‘Goed idee!’ fluistert Sjakie.

De peren krijgen een prachtig wit yoghurtjasje.

Maar er staat nog meer. Een kledder mayonaise én een kledder
ketchup. Een schepje jam én een restje koffie uit het kopje van
Sjakies moeder.

Jopie trekt de keukenkastjes open. Een snufje zout en wat peper.
En dat potje met die groene blaadjes...

Op haar tenen kan Jopie net bij een pak haveremout. Ze strooit wat
vlokken in de kom. ‘Ja! Dit wordt al echte prut.’

Sjakie pakt een houten lepel en roert alles door elkaar.
Jopie prikt met een vork in de peren.

‘Er mist nog iets...’

Sjakie en Jopie rennen met de kom naar de voortuin en met de houten lepel schept Sjakie een flinke schep aarde in de kom. Jopie schudt alles flink door elkaar.

21

De vrienden kijken elkaar tevreden aan en dan roepen ze in koor: ‘Klaar!’

‘Gatverdamme, daar word je hartstikke ziek van en zonde van die peren.’

Sjakie en Jopie hebben niet gemerkt dat buurman Rob achter hen is komen staan. In zijn handen een bos bloemen, vast voor buurvrouw Els.

Hij buigt voorover en tuurt in de kom.

‘Weten jullie ouders wel wat jullie uitspoken? Gatverdamme!’

Sjakie en Jopie durven hem niet aan te kijken.

Jopie slaat haar armen om de kom en Sjakie trekt nerveus aan zijn mouwen.

Ze horen hoe buurman Rob een grote hap adem neemt, maar nog voor hij iets kan zeggen, zwaait er een voordeur open. De deur van buurvrouw Els.

‘Dag Rob, wat een prachtige bos bloemen. Dat had je niet hoeven doen! Kom binnen, de koffie staat klaar!’

O nee! Buurvrouw Els!

Sjakie en Jopie verroeren zich niet. Maar het is al te laat. Buurvrouw Els heeft hen gezien.

‘Dag jongens, wat hebben jullie daar?’

Jopie houdt de kom nog steviger vast maar kan niet voorkomen dat buurvrouw Els erin kijkt.

Als ze maar niet boos wordt. Of nog erger, gaat huilen!

Ze bedoelden het echt niet verkeerd.

Sjakie begint te stamelen: 'Het is... eh... voor uw verjaardag... maar gewoon een grapje... mijn mama heeft ook nog een boek... en eh...'

22 'Ah!' zegt buurvrouw Els terwijl ze haar bril dicht op haar neus duwt. 'Prut met peertjes. Net waar ik zin in had. Dank jullie wel.' Buurvrouw Els geeft de kinderen een knipoog.

Sjakie en Jopie halen opgelucht adem.

'Wie wil er... hè... nou... Wie wil er... A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T.. Taart?!'

'Lekker!' roepen Sjakie en Jopie. 'Slagroomtaart!'

